

Béts.

Nemzeti öltözetünket annyira meg kedvellette a' Nápólyi Felség, hogy nem elégedett meg tsupán azon fényes magyar köntösöket vinni el örök emlékezetül magával, melyekben példásan meg tisztelte, a' Koronázás' alkalmatosságával Nemes Nemzetünket; hanem most újra kívánt egy vitézi kurta magyar ruhát magának, a' *Ns Sopron - Vármegyei* forma ruhának hasonlatosságára; 's kívánságát tellyesíttette is *M. Gallo Bétsz* Követje által. A' *Ns Magyar Testörzö Sereg' Szabója*, *Ragáts* érdemes Hazánkfia tette a' kívánt ruhán a' szabó munkát, 's éppen csak most végezte. A' veres mentét, és nadrágot; a' kék dolmányt és tarsolyt fényesítő paszomántok 's gombok, úgy nem különben a' kalpagot ékesítő vitéz kötés is, mind vastag arany tűdzések között szerkeztetett arany pillangókból vagynak, igen nagy munkával ki-varrva. Négy egész hét telt belé, míg készen lehetett vélek a' Varró; pedig igen szorgalmatosan utánna látott 's láttatott a' munkának. A' tarsoly' közepén, fellyül a' *Nápólyi Korona*; alább pedig a' *Király'* nevének kezdő betűi: *IFV.* vagynak ki varva.

A' *Tseh Koronázás'* tzeremoniájának előadását, kénytelenítettünk vala a' múlt alkalmatossággal félbe szakasztani a' hely' szük volta miá. Most közöllyük, a' mi még akkor el maradt belőle:

A' *Szent Ventzel'* kardjával el követett tzeremoniák' végződésével, által adta egyik *Assistens Püspök* a' *Konsekrátornak* azon gyűrűt, melyet ő Felsége küldött volt, meg-szentelés végett a' *Templomba*. Minekutánna meg szentelte volna a' gyűrűt a' *Konsekrátor*: tette azt az utolsó előtt való ujjába ő Felségének ezen szókkal: *Accipe dignitatis annulum 's a' t.* El vette ennekutánna

A a

ugyar

ugyan azon Assifens, az Ország' Fő Irójától a' Kir. páltzát, az Ország' Fő Birájától pedig az Ország' almáját, oda tartotta ezeket meg szentelni a' Konsekrátornak; 's végbe menvén a' meg szentelés, vissza adta azokat az Ország' említett Tisztviselőinek, kiktől ismét által vette a' Konsekrátor előbb ugyan a' Kir. páltzát, azután pedig az Ország' alináját. Az elsőt, mindjárt az általvétel után, adta az ő Felsége' jobb kezébe, a' másikat pedig bal kezébe. E' meg lévén, felillette az Ország' Fő Kamarássa ő Felsége' fejére a' Korona alá való veres atlatz sipkát; a' Konsekrátor pedig által vette bal kezébe a' Koronát a' Fő Burggráftól, 's minekutánna el mondotta volna ezen könyörgést: *Deus tuorum Corona's a' t.* fel tette azt, a' Fő Burggráf 's a' két Assifens Püspökök' segítségek által, az ő Felsége' fejébe. — Egész királyi ékességében lévén már most ő Felsége, meg indúlt, minden körülötte lévőekkel együtt, a' tulajdonképpenváló *Tseh Királyi Trónushoz*, mellybe midőn fel ment volna, így szólott hozzája a' Konsekrátor: *Sta, & retine.* Ezen szavainál a' Konsekrátornak: *In hoc Regni solio confirmat*, le ült ő Felsége a' székibe.

A' Trónushoz lett érkezésével ő Felségének, kiki helyet foglalt a' körül, az Udvari és Országos Tisztviselők közzül. Minekutánna vége lett volna a' könyörgésnek, elő állott a' maga helyéről a' Fő Burggráf, 's meg hajtván magát ő Felsége előtt mélyly tisztelettel, illy értelmű meg-szólítását intézte *Tseh* nyelven a' Rendekhez: „*Te gyünk vallást, a' mi meg-koronázott örökös Királyunkról és Urunkról.*“ *Ellyen* kiáltással fejezte be, ezen meg-szólítását a' Fő Burggráf, a' mellyel minden Jelenlévők is egyesítették a' magok *Ellyen* kiáltásaikat. Ekkor, mélyly tiszteletű maga meg hajtása után, ő Felségéhez közelített a' Fő Burggráf, 's meg illetvén két ujjaival a' Kir. páltzát, vissza tért a' maga helyére. Követték

a'

a' Fő Burggráf' példáját az Ország' Tisztviselői, az örökös hivatalok' folytatói (nem: örökös hivatal Aliefforai, mint a' *Bétsi* Újságban hibácan volt téve: *Erbamtsbeyfítzer*), a' jelenlévő Hertzegek, a' titkos Tanácsosok, a' felsőbb és alsóbb Rendek, és végre a' Királyi Városok' Deputá-tussai.

Mindjárt az *Ellyen* kiáltás után, reá kezdte a' Konsekrátor, infulátlan fővel a' *Téged Isten ditsérünk*, melly is dob 's trombita szó alatt el-énekeltetett. Azonban el sütögettettek az ágyúk a' bástyákról, 's meg vonattak a' Városnak minden harangjai.

A' *Téged Isten ditsérünknek* végződésével, az Ország' Fő Irójánál 's Birájánál lévő párnákra tette ő Felsége a' Kir. Páltzát, és az Ország' Almáját, 's le térdepelt; hanem midőn egy udvari Káplán el éneklette volna az Evangyéliomot: ismét fel kelt, 's a' Kir. Páltzát, és Ország Almáját újjolag kezébe vette.

Az Evangyéliomnak el énekeltetése után, a' Trónushoz vitte egy udvari Káplán, és a' második Diákonus (kik előtt ment az udvari Cere-moniárius) az Evangyéliomot, 's által adták az Assiitens Püspöknek. Ez, eleibe tartotta ő Felségének, ki is azt állva meg tsókolta; annakutánna le térdepelt.

Azonközben, el énekeltetett a' *Credo*. Ezen igék után: *et incarnatus est*, le térdepeltek mindnyájan; az Ország' Fő Udvari Mestere pedig kiállott páltzásan, 's elő - szóllongatta az Óltár' evangyéliomos oldala mellől azon úri Személyeket, kik a' Nemes Vitézek' száma közzé való bé-vétetéseket kérték, 's meg nyerték ő Felségétől, kik is le térdepelvén ő Felsége előtt renddel egymás után, három izben illettettek meg a' jobb válloknál ő Felsége által a' *Sz. Ventzel'* kardjával. Ezen tzeremonia után, újra vissza mentek

a' Nemes Vitézek előbbeni helyeikre, 's az Udv. Fő Mársáll által vette ismét a' kardot.

Az *Offertorium* után, által adták ő Felségének az Assiflens Püspökök a' meg aranyozott, 's ezüstözött kenyereket, és boros hordótskákat. Ő Felsége pedig adta azokat, egy, 30 aranyokat érő arany pénzel (mellyet az Ország' Fő Kamarássa adott által ő Felségének) a' Konsekrátornak, ki azt az Oltárnak leveles oldalára tétette. Ő Felsége ismét vissza ment a' Konsekrátortól a' Trónusba, 's le térdelt.

A' *Prefatio*' kezdetekor, le vette az ő Felsége fejéről a' Fő Burggráf a' Koronát, az Ország' Fő Kamarássa pedig az atlatz sipkát. A' Korona jobb felől egy párnára helhezttetett; a' sipkát pedig az Ország' Al Kamarássa tartotta a' kezében. A' *Sanctus* mondásakor, mindnyájan le térdeltek, az Ország' Jegyhordóin kívül.

Az Ostya' által-változása közben, térdre estek a' Jegyhordók is; az Ország' Marsallja, 's örökös Zászlótartói föld felé tartott karddal és zászlókkal. Ugyan ekkor, másodszor adatott szálvé az ágyúkból, 's meg vonattak minden harangok. Ő Felsége, meg indúlt hajadon fővel, az Ország' Fő Udvari Mestere, 's a' Fő Burggráf, és a' két Assiflens Püspökök között az Oltárhoz, 's le térdelt annak felső léptsőjére. A' Konsekrátor oda nyújtotta néki az ostyát, és a' maga poharát. Az Ország' Udv. Fő Mestere, és a' Fő Burggráf térden állottak egymás ellenében ő Felsége mellett, 's úgy tartották eleibe az oltari kezfkenőt. Az Ország' Fő Mársallja, az örökös Zászlótartók, és a' Herold föld felé fordították azon közben, míg Ur' vatsorájával élt ő Felsége, a' kardot, a' zászlókat, és a' páltzát.

A' szentséggel való élés után, vissza tért ő Felsége, előbbeni kísérei között a' Trónusba, 's az Ország' Fő Kamarássa fel tette a' sipkát az

ő Felsége' fejére; a' Fő Burggráf pedig a' Koronát.

Az utolsó Evangyéliomot követte a' közönséges áldás, a' midőn harmadszor szólaltak meg minden ágyúk, és harangok, 's meg nyitattak a' Kir. Lakó Hely' kerületének minden kapui, hogy a' Nép, melly is a' nagy piatzra; egéssz a' nagy Szálaig bé bortsáttatott, láthassa ő Felségét. Ezen közben, által vette ő Felsége az Ország' Fő Irójától a' Kir. Páltzát jobb kezébe; az Ország' Fő Birájától pedig az Ország' Almáját bal kezébe: 's meg indult a' Templomból azon kísérelével, kikkel a' Sz. *Ventzel* Kápolnájából az Öltárhoz ment volt. Ki érvén a' Templomból, hasonló tzeremoniával ment vissza az Udvarba, mint a' millyennel el jött volt onnan.

Hogy el ért a' Rendek' Szobájába (mellynél maradott volt az örökös Fő Ajtónálló a' kúlsal) meg állapodott ottan ő Felsége. Ekkor az Érsek Háza előtt lévő piatzra lovaglott a' Fő Kintstartó a' maga Segédjétől, ki az arany és ezüst emlékeztető pénzeket vitte, 's néhány első rangú Német, és Nemes Magyar Testörzöktől kísértetve, 's szórta az emlékeztető pénzeket a' Nép közzé. Bezzeg volt *Kapdulltzió*. A' fejer és veres posztó is a' Népnak engedtetett, a' mellyen ment vala ő Felsége a' Templomba.

A' Kir. ebédlő Asztal' el készíttetéséhez derekassan hozzá láttak azonban, az Ország' ezüst edényeinek örökös Gondviselője, vagy Ezüst-Kamarássa (*Erbfürberkämmerer*), a' fő Konyhamester, és az udv. fő ezüst Kamarás, a' ki Helytartója volt a' fő Konyhamesternek.

Az étel-vivők előtt ment az örökös fő Asztalnok, páltzáját kezében tartva. A' második fogás étkeket, valamint a' poszpálsztot is a' Ts.'s K. Nemes Iffjak vitték.

Midőn -

Midőn már el készült volna az Asztal: jelentést tett ez eránt ő Felségének az Ország' fő Ud. Mestere, melly jelentésnek vételével meg indúlt ő Felsége koronás fővel a' Rendek' Szobájából azon nagy Szálába, mellyben tartatott 4-diken a' Hódolás; most pedig terítve vólt a' Királyi Asztal. Előtte mentek ő Felségének a' Ministerek, Rendek, és az Ország' Jegyvivői, 's tiszteletet tett az örökös Ajtónálló.

Minekeltötte le ült volna ő Felsége: általadta egy Ts. 's Kir. Nemes Iffjú, az örökös fő Tránszérozónak a' medentzét, 's ez, vizet töltött az ő Felsége' kezére; az Ország' fő Ud. Mestere pedig, az ör. ezüst Kamarástól által vett törülköző kendőt tartotta.

Az Ország' ör. Ud. fő Mestere, oda illette a' széket ő Felsége' számára az Asztalhoz, mellyhez minekutánna le ült volna, dob 's trombita szó alatt ő Felsége: le vette fejeéről a' Koronát az Ország' fő Kamarássa, 's tette azt egy asztalra, melly az ebédli Asztalnak jobb oldala felől vólt helyheve. Ezen Asztalra vóltak már ekkor lerakva az Ország' több Jegyei is. Ezen Jegyekre vigyázott az Ország' fő Kamarássa, 's midőn ez ebédhez ült volna, az Ország' Al Kamarássa (vagy is annak Helytartója: minthogy már ma nints meg valósággal az Ország' Alkamarási örökös Hivatal).

Az örökös fő Konyhamester, oda adta ő Felségének az étkek' laistromát.

Az ebéd' kezdetekor, az Ország' Tisztviselői, és a' Ts. 's Kir. Ministerek tettek szolgálatot, 's a' *Morvai és Silesiai* Deputátusoknak különös hely vólt ki mutatva.

Az ő Felsége' széke háta megett állott az Ország' fő Udvari Mestere páltzásan, e' mellett bal kéz felől az ör. fő Ud. Mester, hasonlóképpen páltzásan; a' Gárda-Kapitányok pedig két felől az asztal-állás mellett.

A'

A' Ts. 's Kir. fő Ud. Mester, a' több Ud. fő Hivatalbélieliekkel együtt, az ebédő Asztalnak jobb oldala felől állott. Bal felől pedig, de az asztal-álláson alól, az ör. fő Asztalnok páltzásan, és az ör. fő Konyhamester.

Az örökös fő Pohárnok töltött az ő Felsége' poharába, az örökös fő Trántsérozó pedig trántsérozott.

Az első ivása után ő Felségének, mind Asztalokhoz ültek a' Ts. Kir. fő Udv. Hivatalbélieliek, és az Ország' fő Tisztviselői, a' magok vendégeikkel együtt.

Midőn a' fő Ezüst-Kamarás jelentést tett volna a' Kofekrátornak, 's a' több Asztaloknál ülő Méltóságoknak is, hogy ő Felsége mindjárt fel fogna kelni az ebéditől: mind fel keltek Asztalaik mellől a' Méltóságok, 's a' Kir. Asztalhoz sereglettek; hanem a' Konfekrátor a' maga székeben maradt, míg ő Felsége meg mosta a' maga kezeit.

A' kéz-mosásnak végbe-menetele után, feltette az Ország' fő Kamarássa a' Koronát sipka nélkül az ő Felsége' fejébe, 's azzal fel kelt ő Felsége.

A' Konfekrátor, az Udvari Ceremoniáriusnak segítsége által, el mondta a' *Gratias agimust*. Ekkor, az Ország' Tisztviselői ismét kezekbe vették, párnástól együtt a' Jegyeket; 's megindulván a' Szálából ő Felsége, a' jelenlévő minden Méltóságoknak seregében, ment a' maga Szobáiba.

Az Ország' fő Tisztviselői le rakták az Ország' Jegyeit, az e' végre ki rendelt Kir. Szobában; az Ország' fő Kamarássa is le vette az ő Felsége' fejéből a' Koronát, 's helyhette azt a' maga párnájára, az Ország' több drága Jegyei közé. Ezzel bútsút vettek minden Országos Tisztviselők; 's így lön vége a' Tseh Koronázás' pompás tzeremoniájának.

A'

A' Tsáfsz. 's Kir. Familia, egy veres bársony borítékú színből nézte vólt a' Kir. Ebéd' tzeremoniáját. Az ő Felségek' néző színjével által ellenben vólt a' Musikások' karja.

A' F. Tsáfárné, 12-diken koronáztatott *Tsch* Országnek Királynéjává. — Miben különbözött ezen koronázás, Tsászár ő Felsége meg koronáztatásától, következő Levelünkben fogjuk előadni.

A' Kir. Koronázás' Napján ki - világosítottatott más épületjei között *Prága* Városának, különös emlékezetet érdemel a' könyv - vizsgáló Hivatal' épületje. — Itt szemléltetett az ő Felsége' Képe két Geniusok' kezekben, által - láttizólag megvilágosítva, melly alatt ezen *Chronosticon* olvastatott:

LeopoLD! Vnser tltVs, Vnser MarC aVreL,

Vnser fVrrft, Vnser Vater!

(Leopold! mi Titusunk, mi Marcus Aureliusunk, mi Fejedelmünk, mi Atyánk!)

Alább láttatott, a' *Machiavell* Könyvét széllyel szaggató, 's arra következő szententziát mondó *Minos*:

Ad Catalogum prohibitorum! Leopold. II. regnat.

Magyar Ország.

Poson - Vármegyéből, Sept. 18-dikán.

„A' Gróf *Pálffy Károly* ő Excel. ja' el égett Majorjához közel vagy on egy Kastély is, mellyben sokszor szokott mulatni ő Excel. ja. A' tűz négyyszer kapott vólt belé ezen Kastélyba, de mind a' négyyszer olly szerentséssen eleit vették, hogy nagy károkat nem tehetett. Hanem utóllýára még sem menthették volna már meg a' lángok' erejétől a' Kastélyt, ha tsak *egy részeg Ember* — jó kurázsival lévén a' bortól — fel nem máfzott, 's el nem óltotta volna az el hatalmazni kezdett tüzet. — A' miólta *Noé* nagy Apánk' módján fellyül hör

pen-

pentett a' szőlő' leviből; talám soha se vólt még hasznosabb következése a' részegségnek."

Pestről, Sept. 14-dikén.

Ma kezdődött el itten az Evangyélíkusok' Zsinatja (a' Reformátusoké is *Budán*) következendő tzeremoniával:

Reggeli 9 órakor, öszve gyülekeztenek száz Deputátullaik a' Vármegye' Házába. Tíz órakor négy belső, 's ugyan annyi világi személlyekből álló Deputátzió küldetett, Kir. Bíztoş Gróf *Korompai Brunsvík József* ö Kegyelemmességeért, kinek el érkezésével el énekeltetett a' *Veni Sancte*, 's egy Deák könyörgés *) tartatott. Végződván az ájtatosság, jeles Beszédet tartott említett Királyi Bíztoş ö Kegyelemmessége, melyre Kir. Tanátsos *M. Balog Péter* Úr ékesen felelt. Szóllott annak utánna Főtisz. *Turkos Mihály* Superintendens Úr, az Egyházi Rend' nevében. — A' Zsinat' Elölülőjévé, *Csanádi Fő Ispány B. Prónai László* ö N. ga, Al Elölülővé pedig Kir. Tanátsos Mélt. *Balog Péter* Úr tétetett. Zsinati Jegyzővé (*Synodalis Notáriussá*) választatott a' Papi Rendből: *T. Ráth Mátyás*, *Győri* Predikátor Úr; a' Világiak közzül pedig *Tek. Baloghy Mihály* Úr, *Hont-Vármegyei* második Al Ispány. A' Jegyző-Könyv (*Protokollum*) eránt a' végeztetett, hogy azt naponként egy egyeş Deputátzió tekintse meg. Ezen közben, négy Küldöttjei érkeztek a' Refor. Zsinatnak *Budáról*, kik között *Tekin. Domokos Lajos* Úr vólt a' Szószolló **), 's oda ment ki fon-

*) A' számos Tót, és Német Küldöttek miá kiszorúlt a' Magyar Isteni tisztelet.

**) Az Ország-Gyűlése' alkalmatosságával, Papok vóltak a' Szószollók, midőn egyyik Tábla a' másikkhoz Deputátusokat küldött.

fontos Beszédjének a' summája : hogy „a' *Református Atyafiak*, továbbra is ajánlják barátságokat az *Evangelikus Atyafiaknak*“ *). Ez, 12 óra után lett. Vissza térvén a' Ref. Követség, nyóltz Követek rendeltettek az Evangelikusok' részéről is a' Ref. Zsinathoz. Gömör-Vármegyei Fő Notárius T. *Tsászár András* Úr neveztetett a' Követek között Szószollónak. Minhogy már akkor haladott volt az idő, olly útasítással botsátattak el a' Követek, hogy csak a' más napi ülésben számollyanak Követségekről. Ma mutatják fel minden Deputátusok, a' magok Hit-Leveleiket az előlülő Méltóságoknál.

Eperjesről, panaszképpen írják, hogy az ott nem régiben tartatott Ev.Ekklésiai Gyűlésnek első napján, asztalhoz sem méltóztattak az Egyházi Személyek; hanem csak oldalazni kellett nékiek, mellyen ezek annyira is meg illetődtek, hogy mindnyájan haza készültek. Más nap' tehát leülhettek ofztán közzülök némellyek, de kevesen.

A' Gömör-Vármegyei Evangy. Gyűlésben is, sajnosan esett az, a' mint értjük, az Egyházi Személyeknek, hogy midőn a' Megyebéli *Esperest Tisz. Koroni* Úr szóllani kezdett volna az Egyházi fenytékről, illy fenytő intést kapott az ott elől ült Világi Úrtól: *Dominatio Vestra cum nihil intelligat ad rem, sedeat.* (Az Úr ö-keme semmit sem ért a' dologhoz, azért üllyönle). Meg akarván mutatni az említett *Esperest* Úr, hogy ért a' dologhoz: két árkusra terjedő munkátskáját botsátotta világ eleibe, következen.

*) Gyönyörű nevezet, az atyafilii nevezet; de az nagyon rutítja, hogy ritka szokott lenni az Atyafiak közt az egygyesség.

zendő tzim alatt: *Diatribæ de Regimine Ecclesiæ Evangelicæ, Auctore Frid. Coroni apud Rathov in Incl. Comit. Gömör. Sacrorum Antistite, & Con-tubernii Evang. Gömör. Seniore. Schemnitzii 1791.* — A' Levélirő Úr, ezt veti utánna tudósításának: „Ezen munkátskának figyelmetes Olvasója azt fogja vallani, hogy ért T. Koroni Úr a' hegedühöz; 's azért, hogy helyessen akarta vonni a' nótát, nem kelle vala fejéhez verni a' vonót.“

Frantzia Ország.

Sept. 2-dikán fel olvastatott még egyszer a' Konstitutzió' Summája a' Nemzet - Gyűlésében, 's ezen két Tzikkelyek adattak hozzája:

1.) Nemzeti Innepeket kell fel állítani, a' Polgárok közt valő atyafiúi szeretetnek megerősítése, 's a' Konstitutzióhoz, Hazához, és Törvényhez valő polgári buzgóságnak nevelése végett.

2.) Egy közönséges Polgári Törvény-Könyvet kell készíteni.

Midőn azon Végzésnek olvasására értek volna, mellyet a' jövendőbéli Constituens Gyűlések *) eránt hozott vőlt a' múlt Aug. 29-dikén a' Nemzet Gyűlése: újra vetélkedések támadtak a' felett; minekokaért által adatott az, módosítás végett a'

*) A' mostani Nemzet-Gyűlése után rend szerént következendő Gyűlések ugyan nem lesznek többé Constituens, hanem Törvényhozó Gyűlések. Constituens Gyűléseknek fognak tsupán azok a' rend - kívül - valő Gyűlések neveztetni, mellyek által valamely változást akar a' Nemzet, bizonyos idő - szakaszokban tétetni a' Konstitutzió.

a' Konstitutzió körül dolgozott Deputátziónak, melly, más napra el készítette a' tőle kívánt új feltételt, a' midőn, t. i. Sept. 3-dikán mindjárt felolvastatott az, 's meg is állíttatott. Vóltak még ezentúl némelly vetélkedések: de a' Konstitutzióban semmi változás sem lett többé. Végre tehát következő értelmű feltételt terjesztett *Lanjui-nais* Úr, meg-határozás végett a' Gyűlés eleibe: „*Jelenti a' Nemzet-Gyűlése, hogy a' Konstitutzió el-végeztetett, és hogy ő (a' Gyűlés) semmit abban többé nem változtathat.*“ Ezen feltételt tökéletesen helyben hagyta a' Gyűlés, 's maga végzésévé tsinálta. Meg-határozott továbbá, hogy a' Konstitutzió' Summája ki-nyomtatassék, 's minden Kerületekhez el-küldődjék, hogy azt minden Polgári Gyűlekezetek, magok saját Gyűléseikben fel olvastathassák. Utólyára ki rendelte a' Gyűlés, maga Tagjai közzül azon hatvan Követeke, kik a' Konstitutzió' Summájával a' Királyhoz mennének; kik is estvéli 9 óra tájban indultak meg, a' *Párisi* Gárdáktól, 's a' Népnak örvendező sokaságától körül vétetve, fáklyák világánál az Udvar felé.

A' Tanács-Szobában várta a' Király, a' N. Gyűlése' Deputátzióját. Körülötte vóltak a' Királynak a' maga Ministerei, 's más külömbkülömbféle Személyek.

A' Deputátzió' Szószollója *Thouret* Úr, így szóllott a' Királyhoz:

„*A' Nemzet' Képviselői, ide hozták Felségedhez, el-fogadás végett a' Konstitutzió' Summáját, melly a' Frantzia Népnak semmi idő-haladék által el nem töröltethető Jussait szentekké teszi; a' Trónusnak valóságos méltóságát meg-erősíti; és az Ország' Igazgatásának újj életet ad.*“

A' Király, igen kegyessen fogadta a' Deputátziót, 's ezt válaszolta nékie:

„*Uraim!*“

„Uraim! En meg fogom vizsgálni a' Konstitutiót, melyet az Urak által küldött hozzám a' Nemzet-Gyűlése. A' mennyire csak meg engedjen ezen nyomos tárgy, sietni fogok a' magam' meghatározásával, 's leg ottan tudtára adom azt a' Gyűlésnek. A' hely eránt, arra határoztam magamat, hogy Párisban maradjak *). A' Párisi Nemzeti Örállók' közönséges Kormányozójának fogok szükséges parantsolatokat adni, a' magam öriztetése végett.“

Sept. első napjától fogva, nintsenek többé strázsák a' Kir. belső Szobákban; mint voltak azoliatól fogva, hogy vissza vitetett a' Király Varennesből Párisba; 3-dikon pedig minden kapui és ajtai meg nyitattak a' Kir. Udvárnak, és a' Kertnek, 's lehetett a' Kir. Familiát szemlélni a' sétáló helyen.

Elegyes Történetek.

Az új Strasburgi Püspöknek új Generális Vikáriussa *Schneider Eulogius* Ürről, azt a' hirt támasztották volt némelly közönséges Levelek, hogy meg feleségesedett Strasburgban. Ezen hírnék mi hitelt nem adtunk; azért munkánkba bé sem iktattuk, hanem ide iktatjuk most azon táfoló Jelentést, melyet az említett hazug hír ellen tétetett *Schneider* Úr közönségessé. Ez az:

„Ha tselekedtem volna is én azt, úgymond, (t. i. meg házasodott volna): ez, éppen nem volna nagy véték a' meg-világosodott Emberek' szemeik előtt;

*) Szabaddá hagyta t. i. a' Nemzet-Gyűlése a' Királynak, hogy ha úgy fog neki tettezt, ki mehet Párisból a' Fontainebleau Kastélyába, a' Konstitutió Summájának meg-vizsgálására.

előtt; mert én csak azzal a' jussal éltem volna, mellytől minket kegyetlenül meg fosztott a' Római Hierarchia (Szent Uralkodás), 's a' mellyet most ismét vissza adott a' Frantzia Konstituzió. De még ekkoráig nem gondolkoztam én arról, és mind azokat, kik a' fenn ki tett hirt olly tzéllal terjesztették, hogy annál fogva előbbeni Polgár Társaimat, felőlem való jó vélekedésekben meg tántorítsák: gonosz, és alaton gondolkodású rágalma-zóknak vallom ezen rendeimben. Eggy olly időben, mellyben annyit kell gondoskodni, 's küszködni a' mi Konstituziónk' Barátnak: sokkal más Plánumok, 's munkák körül jár az én eszem."

Egy Frantzia Pap, ízetlen elmésségét akarván mutogatni, így kezdett egykor a' Predikát-zióhoz: „Kedves Halgatóim! Én, másszor az Isten' Beszédét szoktam előttetek, ezen predikáló székéből magyarázni; hanem most az Ördög' szavait vettem fel tétzkél, a' mint hallatok el olvastatni.“ Predikálott t.ia' Kr.ust megkisértett Ördög' szavairól. Mostanában pedig egy Sváb Pap az Ördögöt vá-lasztotta igen esztelenül 's szerentsétlenül Eretnek-térítővé. A' dolog így történt: Sváb Országának déli részében, által megy a' szomszéd helységből V—n nevezetű faluba egy tenyeres talpas Mézfá-ros, 's bé fordúlván a' tsap-tzébbe, le ül eggy asztal mellé, 's bort kér magának. Mivel a' más asztalnál ott látta a' Falu' lelki Attyát egy testes palatzk bor mellett; ő bizony alkalmatosságot vett ezen látásból, a' Papokról, 's a' mai gon-dolkozás' módjáról való beszélgetésre; 's olly világossan talált a' tele poharak' világánál beszél-teni, hogy tovább már nem halgathatta tsipő-
okoskodását a' Plebánus, hanem félbe hagyta a' Vitruvius forgatást, 's el ment nagy mérgelődve. A' Mézfáros haza felé indul estve felé: hát a' mint eggy erdön ment volna kereftül, eleibe áll

Áll egy meg-testesültt Ördög. Jól ki voltak a' szarvai, és a' ketske-lábai tsinálva, 's ugyan sustorikolt: úgy meg okádta a' tüzet. Azonban neki is rivakodik, rémítő hanggal a' Mészárosnak: „*Mindjárt széllyel téplek most, úgymond átkozott Eretnek, mit beszéltél a' vendégfogadóban? — Különben most csak nem bántalak, mennyi el, 's mond meg a' több izimborásidnak, hogy rövid időn el fogom őket mind ragadni, 's holttesteiket a' madaraknak és vaduknak vetem eledelel.*“ — A' Mészáros meg nem rettent a' Sátán' szavaira, mert meg nem foghatta, hogy állhatott volna el az Ördög Térítővé. Reá uszítja tehát a' kutyáját, melly is Gazdája' kurázsijával birván, meg kapja a' Sátán' nyakán a' bőrt, 's földre teríti. A' Mészáros pedig neki áll a' görtsössével, 's midőn már derekafán exortizálná: *Jésus Mária Józsefet* kiáltott az Ördög. Végre meg némúlt. A' Mészáros vissza tért a' faluba, 's el beszélte, mi történt rajta. Egynehány Lakosok el mentek vele kár-látóba, 's hát ördögképében egy jámbor Lakos társokat talállyák a' halállal küzködve; ki is a' mint még beszélhetett, meg vallotta, hogy *ötet a' Plebánus vette reá, hogy magát Ördöggé maskardázná, 's ennél fogva ragadná ki egy Eretnek' lelkét a' pokol' torkából.* — Meg esett néki szegénynek, a' rendkívül-való térítés' módja: mert egy óra múlva megholt.

A' nem módjával való világosodásnak is vagynak rossz következései, az igaz: de bezzeg voltak 's vagynak ám a' sűrű tudatlanságnak is, mint ennek új szomorú példáját talállyuk az elbeszélt történetben. — Mit kell hát tenni az illy rossz következések' el-távoztatására? — Világosítani a' homályban járókat, de módjával. Ez, nem könnyű dolog: de azonban nem is lehetetlen az okosságnak!

Egy

Egy *Lübeki* szegény Legénynek, úgy megütötte volt a' lapos guta az erfénnyét, hogy kéntelen volt nyomorúltt a' Parókáshoz menni, 's el adni valami kevés pénzért a' maga haját. Midőn vissza felé andalgott volna a' haj' árrával, éppen a' Lotteriás előtt talál el menni. Nosza az a' gondolat származik benne, hogy jó volna több pénzetskére szert tenni. Nem soká hánnya veti magában a' dolgot, hanem ki adja biz ő nehány garaskáját a' markából, 's bé nyúl jó reménység alatt a' Szerentse-fazekába. — Mit nyere vészökös? Nagy fittyre — egy füsüt. — Sokan meg nevetik ezt az esetet, még olyanok is, a' kik, ha körül néznék magokat, mássait találnák magokban is, más tekintetben, e' példának!

Gróf *Mercy-Argenteau*, Aug. 28-kán érkezett vissza *Londonból Brüsszelbe*.

Míg a' *Svéd Király*, azon hánnya vetette az esztét *Német Országban*, hogy' segítsen a' *Franziza Királyon*: az alatt oda haza tanátsot tartott ő ellene a' *Svéd Nemesség*, mellv még most is nehezen szenved a' Polgári Rendnek ez által a' Király által lett fel-emeltetését.

Még eddig nem volt a' mostani Török Tsászárnak semmi magzatja, mellyért nagyon is morgott a' Nép; hanem a' múlt Jul. 15-kén közönségesse tétette, a' szokás szerént egy Templomban, hogy két Felesége vagyon teréhben, 's ugyan akkor gazdag alamisnát is osztogattatott, és sok könyörgéseket tétetett, említett Feleségeinek Szerentsés szülésekért.

Küldjük az Ország-Gyűlése' Historiájának F f f árkusát.

Költ *Bétsben*, Szeptembernek 20-dik napján, 1791-dik esztendőben

